

inheems en de drie A's op een-en-dezelfde hoogte afgebeeld, trouwens: de drie A's werden door sommigen spoedig beschouwd als afkortingen van heel andere begrippen. Men maakte er *Asia Raya*, *Nippon Kaya*, *Asia Paya* ('Groot-Azië, Rijk Japan, Armzalig Azië') van en de drie A's werden ook wel als afkorting gezien van *Awas Ada Amerika*, 'Pas op, Amerika is er nog', of *Asia Akan Ambroek*, 'Azië staat op het punt ineen te storten.'

Spottende uitlatingen als deze namen niet weg dat de AAA-actie een zekere weerklank vond. Sommigen werden aangetrokken door de publieke demonstraties, anderen door het feit dat men als functionaris van de AAA-actie een vast en vrij hoog salaris kon krijgen. Inheemse bestuurders, van de regenten naar beneden, achtten het verstandig om de actie te ondersteunen — er werd ook wel geld voor ingezameld en dat werd niet steeds aan de centrale kas afgedragen. In het kader van de actie werd voorts allerlei opvoedkundig en sociaal werk ondernomen. Er kwamen verscheidene afdelingen op West- en Midden-Java die de impulsen van de Japanse propagandastaf, later van het departement van Voorlichting, overnamen: propaganda-parolen werden verspreid, lessen in het Japans georganiseerd, hier en daar werd voedsel uitgedeeld of werden coöperaties gesticht. In Batavia richtte de plaatselijke AAA-afdeling een studententehuis, een school voor technisch onderwijs, een school voor huisvrouwen en een school voor jeugdleiders op en een tweede school voor jeugdleiders kwam tot stand in Djokjakarta. Bovendien trachtte de AAA-beweging op heel Java jeugd-, sport-, Islamietische en vrouwengroepen op te richten. Het heet dat vooral jongeren er door aangetrokken werden, maar dezen was het minder te doen om de publieke aanvaarding van Japans leidende rol dan om het opkomen voor meer Indonesische zeggenschap.

Dat laatste zinde noch de *Kenpeitai*, noch het Japanse militaire bestuur. De *Kenpeitai* ging in de residenties Cheribon en Tjilatjap tot de opheffing van de AAA-afdelingen over en toen aan het militaire bestuur van Java bleek dat noch het Vijf-en-twintigste Leger op Sumatra noch het marinebestuur op Borneo en in de Grote Oost ook maar een moment van zins was, de AAA-actie over te nemen, begon men in Batavia te beseffen dat de AAA-beweging niet het geëigende middel was om de volksmassa's op Java in een verband bijeen te brengen waar Japan invloed op zou kunnen uitoefenen. Buiten de steden, in de *desa's*, had men van die AAA-beweging trouwens niet zoveel gemerkt en in de steden was bij velen van de politiek bewuste Indonesiërs een zekere weerzin tegen de beweging ontstaan omdat zij, al deed zij zich als een algemene beweging voor, onder Japans toezicht door voormannen van de *Parindra* werd